

**BERTOLT BRECHT, «Condemna a les ètiques», dins
Me-Ti. Llibre dels canvis. Editorial Empúries, 2008.**

(Traducció: Segimon Serrallonga)

D'aquella cèlebre frase «estimaràs el proïsme com a tu mateix», Me-ti deia una vegada: Si els treballadors ho fan, no aboliran mai aquest estat de coses en el qual solament és possible d'estimar el proïsme deixant d'estimar-se un mateix.

Els qui xuclen la sang dels treballadors no paren de predicar moral als treballadors. Per culpa dels predicadors de moral, els treballadors es veuen incitats a la immoralitat per les circumstàncies. I tanmateix, en la lluita que menen contra llurs opressors, ells traspuen moral per tots costats.

Mi-en-leh deia: Deduïm la nostra moral dels interessos de la nostra lluita contra els opressors i explotadors.

Me-ti deia: Els pobres donen ricament. Els afamats són bons hostalers. Ells, a qui ho fan estalviar tot, no fan estalviar res.

Me-ti deia: Una mala vida és més de témer que la mort. A vegades potser haureu d'arriscar la vostra mala vida per guanyar-vos-en una de millor, però mai no heu d'anar a buscar-vos una mort segura.

Me-ti deia: La fam és una mala cuinera.

Els vells mestres de moral s'entesten a dir que només han de comptar les virtuts que són practicades per elles mateixes. Ka-meh posa en guàrdia els treballadors contra aquesta classe de virtuts i els aconsella de practicar únicament les virtuts que els porten profit.

Davant de certes situacions dolentes s'alça una veu que crida a certes virtuts. Si les virtuts no van vinculades a la superació de la situació dolenta i subsisteixen, després d'haver-la superada, gaire més temps sense objectiu, es converteixen sovint en una font de noves situacions dolentes. És el que sovint hem vist que passava amb la valentia, la constància, l'amor a la veritat i l'esperit de sacrifici.

Els oprimits i les víctimes d'abusos van a favor de la justícia, però als seus ulls no és pas que l'opressió i l'abús hagin de deixar d'existir per tal que regni la justícia, sinó

que ha de regnar la justícia per tal que cessin l'opressió i l'abús. De fet, doncs, els oprimits i els qui són víctimes d'abusos no són justos.

Llibertat, bondat, justícia, bon gust, amplitud d'esperit, tot és qüestió de producció, deia Me-ti ple de confiança.

Me-ti deia: Per comportament moral jo no puc entendre sinó un comportament productiu. Les relacions de producció són les fonts de tota moralitat i tota immoralitat.
[...]

D'un treballador que alguns qualificaven de bona persona,
Me-ti deia: La candidesa no és pas bondat.

Me-ti deia: Si els petits són d'esperit esquifit, estan perduts. Amb ells mateixos i amb els seus semblants han de ser d'esperit obert. Als treballadors, els ho ensenya així la mateixa lluita que menen.

Me-ti deia: Qui no té alegria de les coses vives, no tindrà alegria de viure.

Me-ti deia: Els qui no animen més vida que la seva viuen una vida esquifida. La gent esquifida es veu obligada a

Llegir el teatre

LA BONA PERSONA DE SEZUAN
de Bertolt Brecht

desguarnir els altres, la gent generosa els omple de coses.
Els treballadors combatius que he conegut jo eren gent
generosa.